

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. ____ / ____ 2009

privind soluționarea contestației depusă de

S.C "X " SA, înregistrată la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.*

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice * prin adresa nr.*, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.* asupra contestației formulată de **S.C "X " SA**.

S.C "X " SA contestă decizia pentru regularizarea situației nr.* emisă în baza procesului verbal de control nr.* de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize si Operațiuni Vamale pentru suma de * lei reprezentând: accize, majorări de întârziere aferente accizelor, taxă pe valoarea adăugată, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării deciziei pentru regularizarea situației nr.*, respectiv *, așa cum reiese din confirmarea de primire aflată la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale la data de *, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul Registratura pe originalul contestației.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.207 și art.209 alin.(1) lit.(b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția * din Ordinul nr.1354/2007 pentru actualizarea marilor contribuabili din Ordinul nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C "X " SA**.

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Contestatoarea arată că **S.C "X " SA**, în calitate de titular și-a îndeplinit în totalitate obligațiile de plată stabilite prin documentele de regularizare nr.*, arătând că nu există temei legal pentru întocmirea deciziei nr.* și stabilirea de obligații de plată suplimentare, acestea fiind nelegale, pentru următoarele motive:

Cursul de schimb utilizat la întocmirea documentelor de regularizare pentru stabilirea valorii în vamă a fost stabilit de Biroul Vamal în baza prevederilor Legii nr.86/2006 privind Codul vamal al României și Hotărârii Guvernului nr.707/2006 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal.

Contestatoarea susține că operațiunile de import care au ca obiect bunuri introduse în țară în condițiile prevăzute de art.27 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 nu sunt operațiuni suspensive în sensul prevăzut de art.107 din Codul Vamal, neexistând obligativitatea închiderii lor la un anumit termen, obligațiile de plată aferente importului au fost stabilite și definitive la momentul declarațiilor pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr.*.

În mod greșit, autoritatea vamală a stabilit obligații de plată suplimentare ca urmare a închiderii regimului vamal după data aderării, în baza unui text de lege abrogat, respectiv art.27 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, fiind abrogate prin art.unic lit.j) din Legea nr.241/12.07.2007, noua lege fiind de strictă și imediată aplicare.

Contestatoarea susține ca întrucât finanțarea operațiunilor de leasing a fost făcută după data aderării României sunt aplicabile prevederile, din Tratatul de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, litera B “Protocol privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în U.E “, Anexa V, pct.4 “Uniunea Vamală”, alin.16 și alin.19.

Prin urmare, având în vedere cele arătate mai sus, **S.C "X " SA** consideră că la închiderea derulării contractelor de leasing, conform art.27 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, nivelul taxelor vamale și cursul de schimb utilizat pentru determinarea acestora sunt cele în vigoare la data declarării mărfurilor sub regim vamal de import și nu cel de la data închiderii operațiunilor vamale.

De asemenea, contestatoarea apreciază că procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în aplicarea art.VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În acest sens, contestatoarea invocă art.9 pct.2 din Acordul general pentru tarife și comerț (G.A.T.T), susținând că procedura de transformare în lei a valorii în vamă se face la cursul de schimb stabilit și comunicat de Banca Națională a României, la data realizării importului, respectiv momentul închiderii derulării contractului de leasing conform art.27 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, depunerii documentelor pentru regularizarea situației.

În ceea ce privește obligația de plată a penalităților, contestatoarea invoca dispozițiile art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în sensul că “diferențele de datorie vamală nu pot lua naștere retroactiv momentului în care organul de control a consemnat datoria într-un proces verbal”.

Totodată, contestatoarea arată că nu este firesc ca debitul stabilit de organele de control în data de * să aibă o scadență anterioară acestei date, respectiv data de *.

Prin urmare, contestatoarele motivează că la data de * datoria nu există și pe cale de consecință societatea nu poate fi obligată la plata unor majorări de întârziere.

Referitor la formularul "Decizie pentru regularizarea situației" contestatoarele invocă Norma metodologică din * privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, invedând că în speță niciuna din condițiile cerute de lege nu este îndeplinită, nefiind în prezența niciunui element nou și nici a unor informații inexacte ori incomplete.

Față de cele arătate, contestatoarele solicită admiterea contestației, anularea actului administrativ atacat și exonerarea **S.C "X " SA** de plata obligațiilor suplimentare stabilite în sarcina sa.

II. Prin decizia pentru regularizarea situației nr.* emisă în baza procesului verbal de control nr.*, organele de control vamal au avut ca obiectiv reverificarea calcului drepturilor vamale de import din documentele pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, referitoare la contractul de leasing nr.*, utilizator * si contractul de leasing nr.*, utilizator *.

La reverificarea documentelor pentru regularizarea situației nr.*, organele de control vamal au avut în vedere principiile conținute în Legea nr.157/2005, Anexa V pct.4 din Tratatul de Aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, precum și cele din documentul D.G TAXUD nr.1661/2006 prin care se stabilește că regimurile vamale menționate la art.4 alin.(16), lit. (b) -(h) din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului începute și neterminate trebuie să se încheie conform legislației comunitare, aplicarea unitară a acestor principii fiind reglementată și prin Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.84/2007.

Prin urmare, în baza art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, organele de control vamal au procedat la recalcularea drepturilor de import în baza elementelor de taxare în vigoare la data plasării bunurilor sub regim de leasing financiar intern.

La verificarea calcului accizelor, organele de control vamal au avut în vedere prevederile art.208 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.24/2005, art.1, pct.33, pct.37 din Legea nr.163/2005 și art.1 pct.30, pct.34 din Hotărârea Guvernului nr.610/2005.

În consecință, organele de control vamal au recalculat în sarcina contestatoarei obligațiile vamale în sumă de * lei reprezentând: accize și taxă pe valoarea adăugată .

În temeiul art.119, art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de control vamal au calculat în sarcina contestatoarei majorări de întârziere aferente accizelor și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată .

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Cauza supusa soluționării este dacă organele vamale erau îndreptățite să încheie decizie pentru regularizarea situației pentru aceleași declarații vamale de import, în condițiile în care, din instrumentarea speței nu rezultă că la momentul emiterii celui de al doilea titlu de creanță reprezentat de *decizia de regularizare*, organul vamal a avut la dispoziție elemente noi, necunoscute la momentul emiterii primului titlu de creanță, reprezentat de documentul pentru regularizarea situației.

În fapt, din actele existente la dosar, se reține că "X " SA, în calitate de finanțator, în baza contractelor de leasing nr.* încheiate cu S.C Y SRL și S.C Z SRL a introdus în țară mărfuri beneficiind de exceptarea de la plata drepturilor de import în baza art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, fiind întocmite declarațiile vamale de import nr.*

La expirarea duratei contractelor de leasing nr.*, "X " SA a întocmit și a depus la autoritatea vamala documentele pentru regularizarea situației nr.*

privind operațiunile vamale deschise în baza prevederilor art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997.

Prin documentele pentru regularizarea situației nr.* s-a consemnat că **"X " SA** datorează accize în sumă de * lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de * lei aferentă declarațiilor vamale de import nr.*, fiind utilizat la transformarea în lei cursul de schimb de la data încheierii regimului de leasing.

Documentele pentru regularizarea situației nr.* au fost semnate atât de reprezentantul **"X " SA** cât și de organele de control vamal, fiind aprobate de șeful biroului vamal, având valoarea unui titlu de creanță și nu pot fi asimilate declarațiilor vamale ca act unilateral pe proprie răspundere, deoarece așa cum s-a aratat mai sus sunt acte bilaterale supuse controlului ierarhic al conducătorului unității vamale.

Prin decizia pentru regularizarea situației nr.* emisă în baza procesului verbal de control nr.* organele de control vamal au recalculat drepturile de import aferente documentelor pentru regularizarea situației nr.* privind operațiunile vamale deschise în baza art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997, având în vedere dispozițiile Legii nr.157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea României la Uniunea Europeană, Anexa V pct.4, precum și cele din documentul D.G TAXUD nr.1661/2006 prin care se stabilește că regimurile vamale menționate la art.4 alin.(16), lit. (b) -(h) din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului începute și neterminate trebuie să se încheie conform legislației comunitare, art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.84/2007.

Prin urmare, prin decizia pentru regularizarea situației nr.*, contestata de societate, au fost recalculate drepturi de import în sumă de * lei constând în accize în sumă de * lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de * lei, pe considerentul aplicării greșite a legii la momentul emiterii documentelor pentru regularizarea situației.

În drept, art.100 (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precizează:

"Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune."

De asemenea, art.78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

1.Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2.Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil că ele să fie prezentate.

3.Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Prin urmare, excepția privind posibilitatea reverificării, este reglementată de art. 100 alin 3 din Legea nr.86/2006, **respectiv în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete, excepțiile fiind de strictă interpretare și aplicare.**

Astfel, în speță, luând în considerare faptul că autoritatea vamală a stabilit prin documentele pentru regularizarea situației nr.* că **"X " SA** datorează accize în sumă de * lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de * lei aferent declarațiilor vamale de import nr.* o nouă reverificare a declarațiilor vamale în cauză, nu mai este posibilă decât în situația existenței unor elemente noi.

Or, așa cum rezultă din situația de fapt și actele aflate la dosarul cauzei, nu a reieșit că prin decizia pentru regularizarea situației nr.* prin care au fost recalculate drepturi de import în sumă de * lei constând în accize în sumă de * lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de * lei ar fi avut la bază informații inexacte sau incomplete.

Organele vamale au stabilit diferențe de drepturi de import prin procesul verbal de control nr.* și au emis decizia pentru regularizarea situației nr.*, astfel, controlul efectuat în anul intra sub incidența art.100(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României.

Față de cele de mai sus, se reține că documentele pentru regularizarea situației nr.* reprezintă acte administrative de autoritate, întrucât sunt emise de un organ administrativ, respectiv de Biroul vamal, în baza și în vederea aplicării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ. Aceste acte administrative au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice față de "X" SA pentru importurile vizate, menționate expres în cuprinsul actului de control.

În conformitate cu cele precizate, organele vamale puteau efectua reverificarea aceluiași operațiuni vamale doar în condițiile în care constatau, ulterior, că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete, conform prevederilor art.100 (3) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, respectiv elemente care țin de situația de fapt nicidecum aspecte vizând incidența actelor normative asupra aceleași situații de fapt neschimbată la data întocmirii deciziei de regularizare.

În procesul verbal de control nr.* care a stat la baza emiterii deciziei pentru regularizarea situației nr.*, contestate, **nu se reține o altă situație de fapt**, diferențele rezultând din modul de calcul, respectiv din aplicarea precizărilor din adresa Autorității Naționale a Vămirilor nr.44138/06.08.2007, care se referă la elementele de taxare.

Mai mult, potrivit art.35 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României **“o decizie favorabilă persoanei interesate se anulează când a fost luată pe baza unor informații eronate sau incomplete și dacă solicitantul a știut sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau eronate sau incomplete și această decizie nu ar fi fost luată dacă informațiile ar fi fost corecte și complete”** or, așa cum s-a aratat mai sus, organele vamale au dispus de aceleași informații existente la momentul întocmirii documentelor pentru regularizarea situației nr.*.

În concluzie, pentru declarațiile vamale de import nr.* ce au facut obiectul unui control vamal efectuat de Biroul Vamal, societății nu îi pot fi pretinse diferențe de drepturi vamale, cu atât mai puțin majorări de întârziere aferente, printr-un nou act de control vamal ulterior, deoarece situația de fapt constatată la data actului de control contestat, respectiv * nu s-a schimbat față de situația de fapt existentă la data întocmirii documentelor pentru regularizarea situației nr.*.

Având în vedere cele reținute se va admite contestația societății pentru suma de * lei reprezentând accize și taxă pe valoarea adăugată și anularea deciziei pentru regularizarea situației nr.*, precum și a procesului verbal de control nr.* emise de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .

Pe cale de consecință, se va admite contestația societății și pentru suma de * lei reprezentând accesorii aferente accizelor și taxei pe valoarea adăugată, conform principiului *“accessorium sequitur principale”*.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art.100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, art.78 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, și art.216 alin.(1), alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E

Admiterea contestației formulată de **S.C "X " SA** și anularea deciziei pentru regularizarea situației nr.*, precum și a procesului verbal de control nr.* emise de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale pentru suma de * lei reprezentând: accize, majorări de întârziere aferente accizelor, taxa pe valoarea adăugată, majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

